Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 21/2004 НА СЪВЕТА**

от 17 декември 2003 година

за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО

(ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
►**M2**	Регламент (ЕО) № 1560/2007 на Съвета от 17 декември 2007 година	L 340	25	22.12.2007 г.
►**M3**	Регламент (ЕО) № 933/2008 на Комисията от 23 септември 2008 година	L 256	5	24.9.2008 г.
►**M4**	Регламент (ЕО) № 759/2009 на Комисията от 19 август 2009 година	L 215	3	20.8.2009 г.
►**M5**	Регламент (ЕС) № 506/2010 на Комисията от 14 юни 2010 година	L 149	3	15.6.2010 г.
►**M6**	Регламент за изпълнение (ЕС) № 45/2012 на Комисията от 19 януари 2012 година	L 17	1	20.1.2012 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 21/2004 НА СЪВЕТА

от 17 декември 2003 година

за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехнически проверки, приложими във вътрешнообщностната търговия с определени живи животни и животински продукти с оглед реализацията на вътрешния пазар ([3]), животните за вътрешнообщностна търговия трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с изискванията на правилата на Общността и да бъдат регистрирани по такъв начин, че първоначалното или транзитното стопанство, център или организация да могат да бъдат проследени. Тези системи за регистрация и идентификация трябваше да обхванат движението на животни на територията на всяка от държавите-членки до 1 януари 1993 година.

(2) Член 14 от Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. за определяне на принципите за управление на организацията на ветеринарни проверки на животни, влизащи в Общността от трети страни, и изменяща и допълваща Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО ([4]) декларира, че идентификацията и регистрацията, предвидени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО, трябва да бъдат направени след като са били извършени ветеринарни проверки, с изключение на животни за клане и регистрираните еднокопитни.

(3) Правилата относно идентификацията и регистрацията на животни от рода на овцете и козите бяха установени в Директива 92/102/ЕИО ([5]). По отношение на животните от рода на овцете и козите, опитът, и по-специално кризата с болестта шап, показа, че прилагането на Директива 92/102/ЕИО не е довело до задоволителни резултати и се нуждае от подобрение. Ето защо е необходимо да се установят по-строги и точни правила, както бе направено за животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) с Регламент

([1]) Становище от 17 декември 2003 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
([2]) ОВ C 208, 3.9.2003 г., стр. 32.
([3]) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 2002/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 315, 19.11.2002 г., стр. 14).
([4]) ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56. Директива, последно изменена с Директива 96/43/ЕО (ОВ L 16, 22.1.1996 г., стр. 3).
([5]) ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр. 32. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

▼B

(ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) ([1]).

(4) От структурата на законодателството на Общността, и по-специално от Регламент (ЕО) № 1760/2000, следва, че общите понятия за животновъд и стопанство не важат за ветеринарните кабинети или клиники. Обхватът на тези понятия трябва да се дефинира по-ясно, за да стане законодателството по-разбираемо.

(5) Директива 92/102/ЕИО следва да се измени и допълни така, че да указва ясно, че животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) вече са изключени от нейния обхват и по същия начин да изключи животни от рода на овцете и козите.

(6) Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, засягащи търговията в Общността с говеда и свине ([2]) следва също да бъде изменена и допълнена с оглед осъвременяване на посочените там препратки към разпоредбите в законодателството на Общността относно идентификацията на посочените животински видове.

(7) През 1998 г. Комисията предприе широкомащабен проект за електронна идентификация на животни (IDEA) и окончателният доклад бе завършен на 30 април 2002 г. Този проект показа, че би могло да се постигне значително подобрение в системите за идентификация на животни от рода на овцете и козите чрез използването на електронни идентификатори за такива животни, при условие, че бъдат изпълнени определени условия, засягащи съпътстващите мерки.

(8) Технологията за електронна идентификация на животни от рода на овцете и козите е достатъчно разработена, за да може да бъде приложена. По-нататъшното разработване на прилагащи мерки, необходими за правилното въвеждане на системата за електронна идентификация в цялата Общност, като вземе предвид ефективна система за идентификация и регистрация, която позволява бъдещо развитие в областта на прилагането на електронна идентификация в цялата Общност, би трябвало да позволи индивидуалната идентификация на животните и стопанството, в което са родени.

(9) За да бъдат взети предвид бъдещите разработки в областта на електронната идентификация на животни от рода на овцете и козите и, по-специално опитът, придобит от приложението им, Комисията предоставя на Съвета доклад относно възможните приложения на електронната идентификационна система в цялата Общност, както и изготвя необходимите предложения.

(10) Комисията, по-специално с оглед на разработките, проведени от нейния Съвместен изследователски център, също така представя подробни технически указания, дефиниции и процедури за техническите параметри на идентификаторите и отчитащите уреди, тестови процедури, критерии за приемане и образец за сертификат на одобрени тестови лаборатории, осигуряването на подходящи идентификатори и отчитащите уреди, приложението на идентификаторите, тяхното отчитане и възстановяване, кодификация на идентификаторите, обща терминология, речник на данните и комуникационни стандарти.

([1]) ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1226/2002 на Комисията (ОВ L 179, 9.7.2002 г., стр. 13).

▼B

(11) В държавите-членки със сравнително малък брой животни от рода на овцете и козите въвеждането на система за електронна идентификация може и да не е оправдано; следователно, препоръчително е да се разреши тези държави-членки да въвеждат системата по избор. Трябва да бъде приета и разпоредба за бърза процедура, която да коригира демографските прагове, под които електронната идентификация може да бъде по избор.

(12) За да е възможно да се проследи движението на животни от рода на овцете и козите, животните трябва да бъдат правилно идентифицирани и движението им да може да бъде следено.

(13) Необходимо е животновъдите да поддържат актуална информация за животните в техните стопанства. Минималната изисквана информация следва да бъде единна за цялата Общност.

(14) Всяка държава-членка създава централен регистър, включващ актуален списък на всички животновъди, които са предмет на изискванията на настоящия регламент и които осъществяват такава дейност на територията ѝ, като ще съдържа минималната информация, единна за цялата Общност.

(15) С цел бързо и точно проследяване на животните, всяка държава-членка създава компютърна база данни, в която са включени всички стопанства на територията ѝ, както и движението на животните.

(16) Естеството на средствата за идентификация се определя на база Общност.

(17) Лицата, занимаващи се с търговия на животни, водят отчети за сделките с тях и компетентният орган има достъп до тези документи при поискване.

(18) За да се гарантира, че настоящият регламент се прилага правилно, е необходимо да се подсигури бърза и ефективна обмяна на информация между държавите-членки относно средствата за идентификация и свързаните документи. Разпоредбите на Общността, отнасящи се до това, са приети с Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. за взаимното сътрудничество между административните власти на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, което да осигури правилното прилагане на законодателството за митниците и земеделието ([1]), и с Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. за взаимно сътрудничество между административните власти на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, което да осигури правилното прилагане на законодателството в областта на ветеринарномедицинската дейност и зоотехниката ([2]).

(19) С оглед да се гарантира надеждността на споразуменията, предвидени в настоящия регламент, е необходимо държавите-членки да приложат подходящи и адекватни мерки за контрол, без да се засяга Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности ([3]).

(20) За да бъде взета предвид системата, установена с настоящия регламент за отпускане на определени средства за подпомагане съгласно Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 г. относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои

([1]) ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.
([3]) ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 23.

▼B

схеми за подпомагане на земеделски производители ([1]), посоченият регламент следва да бъде изменен и допълнен съответно.

(21) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за уреждане на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([2]),

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Всяка държава-членка създава система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

2. Настоящият регламент се прилага без да се засягат правилата на Общността, които могат да бъдат създадени с цел унищожаване на болести или за целите на контрола, и без да се засяга Директива 91/496/ЕИО и Регламент (ЕО) № 1782/2003.

Член 2

За целта на настоящия регламент:

а) „животно“ означава всяко животно от рода на овцете или козите;

б) „стопанство“ означава всяко предприятие, всяка структура, или в случай на пасищно животновъдство, всяка среда, в която се държат, отглеждат или третират животни постоянно или временно, с изключение на ветеринарни кабинети или клиники;

в) „животновъд“ означава всяко физическо или юридическо лице, което носи отговорност за животните, дори и временно, с изключение на ветеринарни кабинети или клиники;

г) „компетентен орган“ означава централният орган или органи в дадена държава-членка, които са отговорни или на които е поверено провеждането на ветеринарни проверки и прилагането на настоящия регламент, или, в случай на контрол на премиите, органът, на който е поверено прилагането на Регламент (ЕО) № 1782/2003;

д) „вътрешнообщностна търговия“ означава търговия по смисъла на член 2, параграф 6 от Директива 91/68/ЕИО ([3]).

Член 3

1. Системата за идентификация и регистрация на животни включва следните елементи:

а) средства за идентификация с цел идентифициране на всяко животно;

б) актуални регистри, които да се поддържат във всяко стопанство;

в) документи за движение на животните;

г) централен регистър или компютърна база данни.

2. Комисията и компетентният орган на съответната държава-членка имат достъп до цялата информация, която е предмет на настоящия регламент. Държавите-членки и Комисията взимат необходимите мерки, за да осигурят достъп до тази информация на всички заинтересовани страни, включително организации на потребителите, признати от държавата-членка, при условие че са спазени изискванията за защита и поверителност на информацията, предвидени в националното законодателство.

([1]) ОВ L 270, 21.10.2003 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.
([3]) ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19.

▼B

Член 4

1. Всички животни в дадено стопанство, родени след 9 юли 2005 г. ►M1 за България и Румъния датата на присъединяването ◄, се идентифицират в съответствие с параграф 2 в рамките на период, определен от държавата-членка, считано от раждането на животното и при всички положения преди животното да е напуснало стопанството, в което е родено. Този период е не по-дълъг от шест месеца.

Чрез дерогация държавите-членки могат да удължават периода, който, обаче, не може да надхвърля девет месеца за животни, отглеждани при екстензивно или пасищно животновъдство. Съответните държави-членки информират Комисията за предоставената дерогация. Ако е необходимо, могат да бъдат приети правила за прилагане в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

2. а) Животните се идентифицират първо чрез средствата за идентификация, които отговарят на изискванията от раздел А.1 до А.3 от приложението към настоящия регламент, и

б) второ, чрез средствата за идентификация, одобрени от компетентния орган и отговарящи на техническите характеристики, изброени в раздел А.4 от приложението към настоящия регламент.

в) Въпреки това, до датата, посочена в член 9, параграф 3, второто средство за идентификация може да бъде заменено от системата, посочена в раздел А.5 на приложението към настоящия регламент, освен в случаите на животни, включени във вътрешнообщностната търговия.

г) Държавите-членки, които въвеждат системата, посочена в буква в), искат нейното одобрението от Комисията съгласно процедурата, предвидена в член 13, параграф 2. За целта Комисията проверява документацията, предоставена от държавите-членки, и извършва необходимите проверки за оценка на системата. Когато тези проверки приключат, Комисията, в рамките на 90 дни от получаването на молбата за одобрение, предава на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните доклад заедно с проект за подходящи мерки.

3. Въпреки това, за животни, предназначени за клане преди навършване на 12-месечна възраст и които не са предназначени нито за вътрешнообщностна търговия, нито за износ за трети държави, идентификационнният метод, описан в раздел А.7 от приложението към настоящия регламент, може да бъде разрешен от компетентния орган като алтернатива на средствата за идентификация, посочени в параграф 2.

4. Всяко животно, внесено от трета страна, което след 9 юли 2005 г. ►M1 за България и Румъния датата на присъединяването ◄, е подложено на проверките, установени в Директива 91/496/ЕИО, и което ще остане на територията на Общността, се идентифицира в съответствие с параграф 2 в стопанството по местоназначение, което отглежда живи животни, в рамките на период, определен от държавата-членка, но не по-дълъг от 14 дни след като е преминало тези проверки, и при всички положения преди напускане на стопанството.

Първоначалната идентификация, осъществена от третата страна, се записва в регистъра на стопанството, предвиден в член 5, заедно с идентификационния код, който му е даден от държавата-членка на местоназначението.

▼B

Въпреки това, идентификацията, предвидена в параграф 1, не е необходима за животно, предназначено за клане, ако животното е транспортирано директно от граничния ветеринарно-медицински контролен пункт до кланица, разположена в държавата-членка, където се осъществяват проверките, посочени в първата алинея, и животното бива заклано до пет работни дни от преминаването през тези проверки.

5. Всяко животно, произхождащо от друга държава-членка, запазва първоначалната си идентификация.

6. Нито едно средство за идентификация не може да бъде премахнато или заменено без разрешението на компетентния орган. Там, където средство за идентифициране е станало неясно или е изгубено, се поставя заместител със същия код, колкото е възможно най-бързо, в съответствие с разпоредбите на настоящия член. В допълнение към кода и за разлика от него, заместителят може да носи знак с видоизменения номер на заместителя.

Въпреки това, компетентният орган може, под свой контрол, да разреши заместващите средства за идентифициране да носят различен код, при условие, че не се прави компромис с целта за проследяемост, особено в случай на животни, идентифицирани в съответствие с разпоредбите на параграф 3.

7. Средствата за идентификация се предоставят на стопанствата, разпределят се и се поставят на животните по начин, определен от компетентния орган.

8. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на средствата и метода за идентификация, използвани на тяхната територия.

9. До датата, посочена в член 9, параграф 3, държавите-членки, които по желание са въвели електронна идентификация в съответствие с разпоредбите на раздел А.4 и А.6 от приложението към настоящия регламент, трябва да гарантират, че индивидуалният номер за електронна идентификация и характеристиките на използваните средства са посочени в съответния сертификат, съобразно Директива 91/68/ЕИО, придружаващ животните, които са обект на вътрешнообщностна търговия.

Член 5

1. Всеки животновъд, с изключение на превозвача, трябва да поддържа актуален регистър, съдържащ най-малко информацията, посочена в раздел Б от приложението към настоящия регламент.

2. Държавите-членки могат да изискват животновъдите да включат допълнителна информация в регистъра, посочен в параграф 1, в допълнение на информацията, изброена в раздел Б от приложението към настоящия регламент.

3. Регистърът е във формат, одобрен от компетентния орган, поддържа се на ръка или в компютърна форма, и по всяко време при поискване е на разположение в стопанството и на компетентния орган, за минимален период, определен от компетентния орган, но за не по-малко от три години.

4. Чрез дерогация от параграф 1, регистърът с информацията, изисквана в раздел Б от приложението към настоящия регламент, се поддържа по избор във всяка държава-членка, в която функционира централизирана компютърна база данни, която съдържа тази информация.

5. При поискване всеки животновъд предоставя на компетентния орган цялата информация относно произхода, идентификацията и, където е възможно, местоназначението на животните, които животновъдът е притежавал, отглеждал, транспортирал, продавал или заклал през последните три години.

▼B

6. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на стопанския регистър, използван на тяхната територия, а където е приложимо и направената дерогация от разпоредбите в параграф 1.

Член 6

1. Считано от 9 юли 2005 г. ►M1 за България и Румъния датата на присъединяването ◄ всеки път, когато дадено животно бива придвижвано на национална територия между две отделни стопанства, то е придружено от документ за движение, на базата на модел, съставен от компетентния орган, и съдържащ най-малко информацията, изброена в раздел В от приложението към настоящия регламент, който е попълнен от животновъда, ако компетентният орган не го е попълнил.

2. Държавите-членки могат да включват допълнителна информация, освен тази, която се съдържа в раздел В от приложението към настоящия регламент, относно документа за движение, предвиден в параграф 1, или да изискват такава информация да бъде включена.

3. Животновъдът в стопанството по местоназначение пази документа за движение в продължение на минимален период, определен от компетентния орган, но не по-малко от три години. При поискване той предоставя на компетентния орган копие от него.

4. Чрез дерогация от параграф 1, документът за движение не е задължителен в държава-членка, в която функционира централизирана компютърна база данни, съдържаща минималната информация, изисквана в раздел В от приложението към настоящия регламент, с изключение на подписа на животновъда.

5. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на документа за движение, използван на тяхната територия, а, когато е приложима, и дерогацията, посочена в параграф 4.

Член 7

1. Държавите-членки гарантират, че компетентният орган има централен регистър на всички стопанства, свързани с животновъди на тяхната територия, с изключение на превозвачи.

2. Регистърът включва идентификационния код на стопанството или, ако е одобрено от компетентния орган, този на животновъда, без превозвача, дейността на животновъда, вида на продукцията (месо или мляко) и отглежданите видове. Ако животновъдът отглежда животни постоянно, той прави опис на отглежданите животни на равни интервали от време, определени от компетентния орган на държавата-членка, но най-малко един път годишно.

3. Дадено стопанство остава вписано в централния регистър за три последователни години, след като не е имало животни. Считано от 9 юли 2005 г. ►M1 за България и Румъния датата на присъединяването ◄ регистърът се включва в компютърната база данни, посочена в член 8, параграф 1.

Член 8

1. Считано от 9 юли 2005 г. ►M1 за България и Румъния датата на присъединяването ◄ компетентният орган на всяка държава-членка създава компютърна база данни в съответствие с раздел Д.1 от приложението към настоящия регламент.

▼B

2. Всеки животновъд, с изключение на превозвача, в рамките на 30 дни за информация, свързана със животновъда или със стопанството, и в рамките на седем дни за информация, свързана с движението на животни, предоставя на компетентния орган:

а) информацията за включване в централния регистър и резултата от описа, посочен в член 7, параграф 2 и изискваната информация за създаването на базата данни, посочена в параграф 1;

б) в държавите-членки, прилагащи дерогацията, предвидена в член 6, параграф 4, при всяко превозване на животно подробностите за движението, както е посочено в документа за движение по член 6.

3. При желание, компетентният орган на всяка държава-членка може да създаде компютърна база данни, съдържаща най-малко информацията, изброена в раздел Д.2 от приложението към настоящия регламент.

4. Държавите-членки могат да включат в компютърната база данни, посочена в параграфи 1 и 3, още информация в допълнение на информацията, изброена в раздели Д.1 и Д.2 от приложението към настоящия регламент.

5. Считано от 1 януари 2008 г. базата данни, посочена в параграф 3, е задължителна.

Член 9

1. Насоките и процедурите за прилагането на електронната идентификация се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

2. Решенията, посочени в параграф 1, се приемат с цел да се подобри приложението на общата електронна идентификация.

▼M2

3. Считано от 31 декември 2009 г. електронната идентификация съгласно насоките, посочени в параграф 1 и в съответствие със съответните разпоредби на раздел А от приложението, става задължителна за всички животни.

▼B

Въпреки това, държавите-членки, в които общият брой на животни от рода на овцете и козите е 600 000 или по-малко, могат да направят тази електронна идентификация незадължителна за животни, които не са обект на вътрешнообщностна търговия.

Държавите-членки, в които общият брой на животни от рода на козите е 160 000 или по-малко, също могат да направят тази електронна идентификация незадължителна за животни от рода на козите, които не са обект на вътрешнообщностната търговия.

▼M2

4. До 31 декември 2009 г. държавите-членки могат да въведат задължителната употреба на електронна идентификация за животни, родени на тяхна територия.

▼B

Член 10

1. Измененията на приложенията и мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

Тези мерки по-специално засягат:

а) минималното ниво на проверките, които следва да бъдат направени;

б) прилагането на административни наказания;

в) необходимите преходни разпоредби за началния период на системата.

▼B

2. В съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2, следните данни могат да бъдат актуализирани:

а) крайните срокове за осигуряване на информацията, посочени в член 8, параграф 2;

б) демографските прагове за добитък, посочени в член 9, параграф 3, втора и трета алинея.

Член 11

1. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията самоличността на компетентния орган, който е отговорен за осигуряване на съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

2. Държавите-членки трябва да гарантират, че всяко лице, което отговаря за идентификацията и регистрацията на животни, е получило инструкция и указание относно свързаните разпоредби в приложението към настоящия регламент, и че съществуват подходящи курсове за обучение.

Член 12

1. Държавите-членки взимат всички необходими мерки, за да обезпечат съответствие с разпоредбите на настоящия регламент. Предвидените проверки не засягат каквито и да е проверки, които Комисията може да осъществява в съответствие с разпоредбите на член 9 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95.

2. Държавите-членки установяват правилата относно наказания, които се прилагат за нарушения на настоящия регламент, и вземат всички мерки, които са необходими, за да обезпечат тяхното прилагане. Предвидените наказания трябва да бъдат ефективни, съразмерни и разубеждаващи.

3. Експертите от Комисията, заедно с компетентните органи:

а) проверяват дали държавите-членки се съобразяват с изискванията на настоящия регламент;

б) ако е необходимо, правят проверки на място, за да гарантират, че проверките, предвидени в параграф 1, се осъществяват в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

4. Държава-членка, на чиято територия се провежда проверка на място, осигурява на експертите от Комисията каквато и да е помощ, от която имат нужда при изпълнение на техните задачи.

Резултатът от проведените проверки трябва да бъде обсъден с компетентния орган на дадената държава-членка преди да бъде изготвен и разпространен окончателният доклад.

5. Когато Комисията сметне, че резултатът от проверките оправдава това, тя преразглежда ситуацията в рамките на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, посочен в член 13, параграф 1. Тя може да приеме необходимите решения в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

6. Комисията наблюдава развитието на ситуацията. С оглед на развитието и в съответствие с процедурата по член 13, параграф 2, тя може да измени или отмени решенията, посочени в параграф 5.

7. Подробни правила за приложението на настоящия член се приемат, при необходимост, в съответствие с процедурата по член 13, параграф 2.

▼B

Член 13

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

2. В случаите, когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 14

Регламент (ЕИО) № 1782/2003 се изменя, както следва:

1. член 18, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. В случай на прилагане на членове 67, 68, 69, 70 и 71, интегрираната система включва система за идентификация и регистрация на животни, изградена от една страна в съответствие с Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. относно системата за идентификация и регистрация на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) и етикетирането на говеждо месо и на продукти от говеждо месо (*), а от друга страна с Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите (**).

(*) ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.
(**) ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8.“

2. в член 25, параграф 2, втората алинея се заменя със следния текст:

„Тези системи, и особено системата за идентификация и регистрация на животни, създадена в съответствие с Директива 92/102/ЕИО, Регламент (ЕО) № 1760/2000 и Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите, и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1782/2003, трябва да са съвместими, по смисъла на член 26 от настоящия регламент, с интегрираната система.“;

3. член 115, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. След влизането в сила на Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите, и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1782/2003, за да бъде квалифицирано за премия, животното бива идентифицирано и регистрирано в съответствие с тези правила.“;

4. следната точка 8а се добавя към раздел А от приложение III:

„8а.	Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите, и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО (ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8).	Членове 3, 4, и 5“

([1]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

▼B

Член 15

Директива 92/102/ЕИО се изменя, както следва:

1. член 2, буква а) се заменя със следния текст:

„а) животно означава всяко животно от видовете, посочени в Директива 64/432/ЕИО (*), различно от животно от рода на едрия рогат добитък (ЕРД).

(*) ОВ № 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.“

2. член 3, параграф 2 се заменя със следния текст:

„На държавите-членки може да бъде разрешено съгласно процедурата, установена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, да изключват от списъка в параграф 1, буква а), физически лица, които отглеждат само едно прасе, предназначено за лична употреба или консумация, или да вземат предвид определени обстоятелства при условие, че това животно е подложено на контролните мерки, посочени в тази директива, преди каквото и да е движение.“;

3. член 4 се изменя и допълва със следния текст:

а) параграф 1, буква а) се изменя и допълва, както следва:

— в първата алинея думите „едър рогат добитък (ЕРД) или“ се заличават,

— във втората алинея думите „от всички раждания, смъртни случаи и движения“ се заместват от „от движения“,

— четвъртата алинея се заличава;

б) параграф 1, буква б) се заличава;

в) параграф 3, буква б), първа алинея се заменя със следния текст:

„всеки животновъд, чиито животни са с местоназначение или идват от пазара или събирателен център, предоставя документ, съдържащ подробности за въпросните животни, на обслужващото лице на пазара или в събирателния център, което временно е животновъд.“;

4. член 5 се изменя и допълва, както следва:

а) параграф 2 се заличава;

б) параграф 3 се изменя и допълва, както следва:

— в първата алинея думите „с изключение на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД)“ се заличават,

— втората алинея се заменя от следния текст:

„Държавите-членки могат, в очакване на решението, предвидено в член 10 от настоящата директива и чрез дерогация от член 3, параграф 1, буква в), втора алинея от Директива 90/425/ЕИО, да прилагат техни национални системи за всички движения на животни на тяхна територия. Тези системи трябва да позволяват идентификацията на стопанството, от което идват животните и на стопанството, в което са били родени. Държавите-членки уведомяват Комисията за системите, които възнамеряват да въведат за тази цел, считано от 1 юли 1993 г. за прасета. В съответствие с процедурата, установена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, може да бъде поискано дадената държава-членка да направи промени в системата си, ако не изпълнява горепосоченото изискване.“,

— четвъртата алинея се заличава;

▼B

в) параграф 4 се заличава;

5. член 11, параграф 1, първото и третото тире се заличават.

Член 16

Член 3, параграф 2, буква г) от Директива 64/432/ЕИО се заменя със следния текст:

„г) се идентифицира в съответствие с разпоредбите на Директива 92/102/ЕИО, в случай на свине, и в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1760/2000, в случай на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД).“

Член 17

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Членове 14, 15 и 16 се прилагат от 9 юли 2005 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼**M3**

ПРИЛОЖЕНИЕ

А. СРЕДСТВА ЗА ИДЕНТИФИКАЦИЯ

1. Компетентният орган одобрява средствата за идентификация, предвидени в член 4, параграф 1, които трябва да бъдат направени така, че:

   а) да осигуряват поне един ясно отчетлив и един електронночетим знак;

   б) да могат да бъдат прикрепени към животното, без да му причиняват болка или вреда; и

   в) да могат лесно да се отстраняват от хранителната верига.

2. Средствата за идентификация трябва да показват код, с който се предоставя следната информация в посочения ред:

   а) двубуквения или трицифрения код (1) в съответствие с ISO 3166 на държавата-членка, в която се намира стопанството, където животното е идентифицирано първоначално („код на страната“);

   б) индивидуален код на животното от не повече от 12 цифри.

   В допълнение към кодовете, посочени в букви а) и б), и при условие че четливостта на посочените кодове не се нарушава, компетентният орган може да одобри баркод и прибавяне на допълнителна информация от животновъда.

(1)

Австрия	AT	040
Белгия	BE	056
България	BG	100
Кипър	CY	196
Чешка република	CZ	203
Дания	DK	208
Естония	EE	233
Финландия	FI	246
Франция	FR	250
Германия	DE	276
Гърция	EL	300
Унгария	HU	348
Ирландия	IE	372
Италия	IT	380
Латвия	LV	428
Литва	LT	440
Люксембург	LU	442
Малта	MT	470
Нидерландия	NL	528
Полша	PL	616
Португалия	PT	620
Румъния	RO	642
Словакия	SK	703
Словения	SI	705
Испания	ES	724
Швеция	SE	752
Обединено кралство	UK	826

▼**M3**

3. Първите средства за идентификация, посочени в член 4, параграф 2, буква а), трябва да отговарят на критериите, установени в буква а) или б):

   а) електронен идентификатор под формата на болус за преживяне или електронна ушна марка в съответствие с техническите характеристики, изброени в точка 6; или

   б) ушна марка, изработена от неразграждащ се материал, която има защита срещу фалшификация и може да се чете лесно през целия живот на животното; тя трябва да бъде неизползваема повторно, а надписите, посочени в точка 2, трябва да бъдат незаличими.

4. Второто средство за идентификация, предвидено в член 4, параграф 2, буква б), трябва да отговаря на следните критерии:

   а) за животните, идентифицирани в съответствие с точка 3, буква а):

      i) ушна марка, която отговаря на критериите, установени в точка 3, буква б); или

      ii) електронен знак на надкопитната става, който отговаря на критериите за ушните марки, установени в точка 3, буква б); или

      iii) татуировка, с изключение на животните, които са обект на вътреобщностна търговия;

   б) за животните, идентифицирани в съответствие с точка 3, буква б):

      i) електронен идентификатор, който отговаря на критериите, установени в точка 3, буква а); или

      ii) за животни, които не са обект на вътреобщностна търговия, електронен идентификатор под формата на електронен знак на надкопитната става или на транспондер, който се инжектира, в съответствие с техническите характеристики, изброени в точка 6; или

      iii) когато електронната идентификация не е задължителна, съгласно член 9, параграф 3:

         — ушна марка, която отговаря на критериите, установени в точка 3, буква б),

         — електронен знак на надкопитната става, който отговаря на критериите за ушни марки, установени в точка 3, буква б); или

         — татуировка.

5. Системата, посочена в член 4, параграф 2, буква в), изисква идентификация на животните както по стопанство, така и индивидуално. Тя предвижда и процедура за подмяна, когато средствата за идентификация са станали нечетливи или са изгубени, под контрола на компетентния орган и без да се застрашава проследяването между стопанствата, като целта е да се контролират епизоотичните болести. С оглед на същата цел системата позволява проследяването на придвижването на животните в рамките на националната територия.

6. Електронните идентификатори трябва да отговарят на следните технически характеристики:

   а) те трябва да бъдат пасивни транспондери само за четене (електронни устройства), използващи HDX- или FDX-B технология, в съответствие с ISO стандарти 11784 и 11785;

   б) те трябва да могат да бъдат прочетени от четящите устройства, отговарящи на ISO стандарт 11785 и четящи HDX- или FDX-B транспондери (електронни устройства);

   в) разстоянието за четене трябва да бъде:

      i) минимум 12 cm за ушна марка и за знак на надкопитната става, когато се разчитат от портативни четящи устройства;

      ii) минимум 20 cm за болусите за преживяне и за транспондерите, които се инжектират, когато се разчитат от портативни четящи устройства;

      iii) минимум 50 cm за всички видове идентификатори, когато се разчитат от стационарни четящи устройства.

7. Идентификационният метод, посочен в член 4, параграф 3, е, както следва:

   а) животните трябва да се идентифицират по ушна марка, одобрена от компетентния орган, поставена на едното ухо;

▼M3

б) ушната марка трябва да бъде изработена от неразграждащ се материал, да има защита срещу фалшификация и да може да се чете лесно; тя трябва да бъде неизползваема повторно и трябва да съдържа само незаличими кодове;

в) ушната марка трябва да съдържа най-малко следната информация:

i) двубуквения код на страната ([1]); и

ii) идентификационния код на стопанството, в което е родено животното, или индивидуален код на животното, от който може да се определи кое е стопанството, в което е родено животното.

Държавите-членки, които използват посочения алтернативен метод, трябва да уведомят за това Комисията и другите държави-членки в рамките на посочения в член 13, параграф 1 комитет.

▼M4

Животните, идентифицирани в съответствие с настоящата точка, предназначени за отглеждане след навършване на 12-месечна възраст или за вътреобщностна търговия, или за износ за трети държави, трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с точки 1—4, за да се осигури цялостна проследимост на всяко животно обратно до стопанството, в което е родено.

▼M5

8. Чрез дерогация от изискването за идентифициране, предвидено в член 4, параграф 1, компетентният орган може да реши, че разпоредбите на раздел А не се прилагат за животни от рода на овцете и козите, отглеждани в зоопаркове или преместваны между зоопаркове, които са одобрени в съответствие с член 13, параграф 2 от Директива 92/65/ЕИО на Съвета ([2]), при условие че тези животни са индивидуално идентифицирани и проследими.

▼M3

Б. РЕГИСТЪР НА СТОПАНСТВОТО

1. След 9 юли 2005 г. регистърът на стопанството трябва да съдържа най-малко следната информация:

([1])

Австрия	AT	040
Белгия	BE	056
България	BG	100
Кипър	CY	196
Чешка република	CZ	203
Дания	DK	208
Естония	EE	233
Финландия	FI	246
Франция	FR	250
Германия	DE	276
Гърция	EL	300
Унгария	HU	348
Ирландия	IE	372
Италия	IT	380
Латвия	LV	428
Литва	LT	440
Люксембург	LU	442
Малта	MT	470
Нидерландия	NL	528
Полша	PL	616
Португалия	PT	620
Румъния	RO	642
Словакия	SK	703
Словения	SI	705
Испания	ES	724
Швеция	SE	752
Обединено кралство	UK	826

([2]) ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54.

▼M3

а) идентификационния код на стопанството;

б) адреса на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското местоположение на стопанството;

в) вида на продукцията;

г) резултата от последния опис, посочен в член 7, и датата, на която е извършен описът;

д) името и адреса на животновъда;

е) в случай че животните напускат стопанството:

i) името на превозвача;

ii) регистрационния номер на онази част от транспортните средства, в която се превозват животните;

iii) идентификационния код или името и адреса на стопанството по местоназначение или в случай че животните се придвижват до кланица, идентификационния код или името на кланицата и датата на заминаване;

или дубликат или сертифицирано копие на документа за движение, посочен в член 6;

ж) в случай че животните пристигат в стопанството, идентификационния код на стопанството, от което е прехвърлено животното, и датата на пристигане;

з) информация за подменените средства за идентификация.

2. След 31 декември 2009 г. регистърът на стопанството трябва да съдържа поне следната актуализирана информация за всяко животно, родено след тази дата:

а) идентификационния код на животното;

б) в стопанството, в което е родено животното, годината на раждане и датата на идентификацията;

в) месеца и годината на смъртта на животното в стопанството;

г) ако са известни, породата и генотипа.

За животните, идентифицирани в съответствие с част А, точка 7, информацията, посочена в букви а)—г) от настоящата точка, трябва да бъде предоставена за всяка партида животни с една и съща идентификация и трябва да включва броя на животните.

3. В регистъра на стопанството трябва да се съдържат името и подписът на определения или одобрения от компетентния орган служител, който е проверил регистъра, и датата, на която е била извършена проверката.

В. ДОКУМЕНТ ЗА ДВИЖЕНИЕ

1. Документът за движение трябва да бъде попълнен от животновъда по образец, съставен от компетентния орган. Той трябва да съдържа най-малко следната информация:

а) идентификационния код на стопанството;

б) името и адреса на животновъда;

в) общият брой на придвижените животни;

г) идентификационния код или името и адреса на стопанството по местоназначение или на следващия животновъд, или когато животните са превозвани до кланица, идентификационния код или името и местоположението на кланицата, или в случай на преместване към друго пасище, мястото на местоназначението;

д) данните, свързани с транспортните средства или с превозвача, включително номера на разрешителното на превозвача;

е) датата на отпътуване;

ж) подписа на животновъда.

▼M4

2. От 1 януари 2011 г. животновъдът в стопанството на отпътуване регистрира в документа за движение индивидуалния идентификационен код на всяко животно, идентифицирано в съответствие с точки 1—6 от раздел А, преди да се осъществи придвижването.

▼M4

Чрез дерогация от първата алинея компетентният орган може да разреши в случаите на движения, които не предполагат вътреобщностна търговия, регистрирането на индивидуалния идентификационен код на всяко животно да се извършва на местоназначението от името на животновъда в стопанството на отпътуване при следните условия:

а) животните не се транспортират в едни и същи превозни средства заедно с животни от други стопанства, освен ако партидите с животни не са физически отделени една от друга;

б) стопанството на местоназначение е одобрено от компетентния орган за целите на регистрирането на индивидуалните кодове на животните от името на животновъда в стопанството на отпътуване;

в) налице са процедури, които гарантират, че в рамките на 48 часа след отпътуването:

i) индивидуалният идентификационен код на всяко животно е регистриран в съответствие с точка 2, буква а) от раздел Б в регистъра на стопанството на отпътуване,

ii) информацията относно движението е предоставена на компетентния орган с цел актуализиране на компютърната база данни в съответствие с точка 2 от раздел Г.

▼M3

3. Информацията, предвидена в точка 2, не е задължителна за животните, родени преди 31 декември 2009 г.:

а) при придвижването им до кланица, директно или чрез канализираща процедура, с изключение на последващо превозване до друго стопанство;

▼M6

б) до 31 декември 2014 г. за всички останали придвижвания.

▼M3

Г. КОМПЮТЪРНА БАЗА ДАННИ

1. Компютърната база данни трябва да съдържа най-малко следната информация за всяко стопанство:

а) идентификационния код на стопанството;

б) адреса на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското местоположение на стопанството;

в) името, адреса и дейността на животновъда;

г) видовете животни;

д) вида на продукцията;

▼M4

е) резултатът от описа на животните, предвиден в член 7, параграф 2, както и датата, на която е извършен описът, освен в държавите-членки, където в централизираната компютърна база данни се съхранява индивидуалният идентификационен код на всяко животно, отглеждано в стопанство;

▼M3

ж) поле за данни, определено за компетентния орган, в което той може да вписва информация относно здравето на животните, например ограничения за движение, статус или друга свързана информация в контекста на програми на Общността или национални програми.

2. В съответствие с член 8 трябва да бъде направено вписване в базата данни за всяко отделно придвижване на животните.

Вписването трябва да обхваща поне следната информация:

а) броя на животните, които са придвижени;

б) идентификационния код на стопанството на отпътуване;

в) датата на отпътуване;

г) идентификационния код на стопанството по местоназначение;

д) датата на пристигане.